SAMORZĄDOWE
KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
39-400 Tarnobrzeg,ul.św.Barbary 12
tel. 015 822 25 25,fax 015 823 22 37
NIP 867-10-31-049

Informacja o działalności Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Tarnobrzegu

za okres od dnia 1 stycznia do 31 grudnia 2010 roku

CZĘŚĆ I

OGÓLNA INFORMACJA O DZIAŁALNOŚCI KOLEGIUM

1. Podstawa i zakres działania Kolegium

Podstawę prawną działania Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Tarnobrzegu stanowi ustawa z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t.j. Dz. U. Nr 79, poz. 856 z 2001r. z późn. zm.) oraz rozporządzenia wydane w oparciu o delegację ustawową.

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą samorządowe kolegia odwoławcze są organami wyższego stopnia w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej należących do właściwości samorządu terytorialnego, właściwymi do rozpatrywania odwołań od decyzji, zażaleń na postanowienia, żądań wznowienia postępowania lub stwierdzenia nieważności decyzji w trybie uregulowanym przez przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960. Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.). Kolegium orzeka również w innych sprawach na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

Obszar właściwości miejscowej Kolegium obejmuje, zgodnie z Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2003r. w sprawie obszarów właściwości samorządowych kolegiów odwoławczych (Dz. U. Nr 198, poz. 1925), powiaty : kolbuszowski, mielecki, niżański, stalowowolski, tarnobrzeski oraz miasto Tarnobrzeg na prawach powiatu wraz z gminami objętymi tym obszarem.

Rozstrzygając sprawy indywidualne w składach trzyosobowych, Kolegium związane jest wyłącznie przepisami obowiązującego prawa.
Samorządowe Kolegium Odwoławcze jest państwową jednostką budżetową.

2. Obsada kadrowa Kolegium

2.1. Kolegium składa się z 21 członków : 7 etatowych i 14 pozaetatowych.

Liczba członków etatowych posiadających wykształcenie :	
wyższe prawnicze : 6	wyższe administracyjne : 1

Liczba członków pozaetatowych posiadających wykształcenie :		
wyższe prawnicze : 5	wyższe administracyjne : 5	wyższe inne : 4

Wśród członków Kolegium jest 7 radców prawnych, 1 adwokat

2.2. Biuro Kolegium składa się z 7 osób - 3 osoby ma wyższe wykształcenie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Tarnobrzegu mieści się w budynku którego właścicielem jest Skarb Państwa, położonym przy ul. Św. Barbary 12. Zajmuje 10 pomieszczeń biurowych o powierzchni 150 m^2.

Kolegium wyposażone jest w niezbędny sprzęt i urządzenia biurowe.

CZĘŚĆ II

WPŁYW SPRAW

1. **Liczba spraw ujętych w ewidencji ogółem w roku objętym informacją- 2188**

   w tym spraw:

   1.1.pozostałych w ewidencji z okresu poprzedniego (łącznie sprawy administracyjne i sprawy z zakresu opłat za użytkowanie wieczyste nieruchomości gruntowych) /[1] - 40

   1.2.wpływ spraw w roku objętym informacją - 2148

2. **Rodzaje spraw, które wpłynęły w roku objętym informacją[2] :**

2.1.Liczba spraw administracyjnych - ogółem 1915

Lp.	Określenie rodzaju sprawy → patrz załącznik do Informacji	Liczba spraw
1.	objęte proceduralnie przepisami Ordynacji podatkowej	209
2.	działalność gospodarcza	-
3.	planowanie i zagospodarowanie przestrzenne	207
4.	pomoc społeczna, świadczenia rodzinne i zaliczka alimentacyjna, oświata (stypendia, pomoc materialna itd.), dodatki mieszkaniowe, sprawy socjalne	1166

5.	gospodarka nieruchomościami (bez opłat za wieczyste użytkowanie) , przekształcanie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności, prawo geodezyjne i kartograficzne	60
6.	ochrona środowiska, ochrona przyrody i ochrona zwierząt, odpady i utrzymanie porządku i czystości w gminach	65
7.	prawo wodne	2
8.	rolnictwo, leśnictwo, rybactwo śródlądowe, łowiectwo	6
9.	handel, sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych	10
10.	prawo o ruchu drogowym, drogi publiczne, transport drogowy	96
11.	prawo górnicze i geologiczne	6
12.	egzekucja administracyjna	7
13.	inne, pozostałe, w tym skargi i wnioski rozpatrywane w trybie Działu VIII Kpa	81

2.2.Sprawy podlegające rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 z p.zm. – dalej jako Ppsa)/[3] - - 149

2.3.Liczba spraw z zakresu aktualizacji opłat za użytkowanie wieczyste - 84

2.4. Liczba postanowień sygnalizacyjnych - -

CZĘŚĆ III

ZAŁATWIANIE SPRAW ADMINISTRACYJNYCH

1. Liczba spraw załatwionych ogółem w roku objętym informacją - 2053

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	akty wydane przez SKO jako organ II instancji /[4], w tym :	1465
	akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej /[5] — 12	
	- sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.1.	

2.	akty wydane przez SKO jako organ I instancji /[6] - sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.2.	143
3.	postanowienia wydane przez SKO w wyniku rozpatrzenia zażaleń na bezczynność organu, w tym : uznające zażalenia za uzasadnione: 11	23
4.	akty wydane przez SKO po rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 z p.zm.)	148
5.	pozostałe /[7]	274

1.1. Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ II instancji :

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	decyzje utrzymujące w mocy zaskarżone decyzje (art. 138 § 1 pkt 1 Kpa oraz art.233 § 1 pkt 1 Op) /[8]	431
2.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i orzekające co do istoty sprawy oraz uchylające decyzje organu I instancji i umarzające postępowanie (art. 138 § 1 pkt 2 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 2a Op) /[7]	202
3.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia (art. 138 § 2 Kpa oraz art. 233 § 2 Op) /[7]	587
4.	decyzje umarzające postępowanie odwoławcze (art. 138 § 1 pkt 3 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 3 Op) /[7]	84
5.	pozostałe	161

1.2. Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ I instancji :

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	postanowienia o wznowieniu postępowania i wyznaczeniu organu właściwego do jego przeprowadzenia (art.150 § 2 Kpa oraz art. 244 § 2 Op) /[9]	-
2.	decyzje o odmowie wznowienia postępowania (art. 149 § 3 Kpa oraz art. 242 § 3 Op) /[8]	-

3.	decyzje o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie nieważności decyzji (art. 157 § 3 Kpa oraz art. 249 § 3 Op) /[8]	5
4.	decyzje stwierdzające nieważność decyzji organu I instancji oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa (art. 156 – 158 Kpa oraz art. 247 – 251 Op) /[8]	40
5.	decyzje o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji (art. 158 § 1 Kpa oraz art. 248 § 3 Op) /[8]	7
6.	decyzje odmawiające uchylenia decyzji po wznowieniu postępowania (art. 151 Kpa oraz art. 245 Op) /[8]	-
7.	decyzje uchylające i rozstrzygające o istocie sprawy oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa wydane po wznowieniu postępowania(art. 151 Kpa oraz art. 245 Op) /[8]	-
8	decyzje umarzające postępowanie prowadzone w I instancji przez SKO (art. 105 § 1 Kpa oraz art. 208 Op)	-
9.	pozostałe	91

2. **Liczba spraw administracyjnych pozostałych do załatwienia przez SKO w roku objętym informacją/[10] - 32**

CZĘŚĆ IV

ZAŁATWIANIE SPRAW Z ZAKRESU OPŁAT ZA UŻYTKOWANIE WIECZYSTE NIERUCHOMOŚCI GRUNTOWYCH

1. **Liczba spraw z zakresu opłat za użytkowanie wieczyste załatwionych w roku objętym informacją ogółem - 69**

   w tym ugody - 11
2. **Liczba wniesionych sprzeciwów od orzeczeń SKO - 4**
3. **Liczba spraw pozostałych do załatwienia przez SKO/[9] - 34**

CZĘŚĆ V

SKARGI DO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

1. **Sprawy prowadzone przez Kolegium w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 z p.zm. – dalej jako Ppsa) :**

Liczba spraw w roku objętym informacją ogółem - 148

w tym :

1.1. Liczba skarg na decyzje i postanowienia Kolegium skierowanych do WSA w roku objętym informacją, ogółem - 130

- wskaźnik „zaskarżalności" /[11] - 8,87 %

1.2. Liczba skarg na bezczynność Kolegium skierowana do WSA w roku objętym informacją, ogółem - 1

1.3. Liczba skarg uwzględnionych przez Kolegium we własnym zakresie w trybie art. 54 § 3 Ppsa, ogółem - 6

1.4. Liczba skarg kasacyjnych na orzeczenia WSA (w tym zażaleń na postanowienia) skierowanych przez SKO w roku objętym informacją do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie , ogółem - 11

1.5. Liczba innych spraw prowadzonych przez Kolegium w trybie określonym przepisami Ppsa, skierowanych do WSA, ogółem/[12] - -

2. **Skargi na akty i czynności Kolegium rozpatrzone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny prawomocnymi orzeczeniami w roku objętym informacją :**

Liczba orzeczeń WSA w roku objętym informacją ogółem - 139

w tym :

Lp.	Rodzaj rozstrzygnięcia		Liczba spraw
1.	Skargi na decyzje i postanowienia rozpoznane przez Sąd w tym :		139
	uwzględnienie skargi	37	
2.	Skargi na bezczynność Kolegium rozpoznane przez Sąd w tym :		1
	uznające skargi za uzasadnione	-	

INFORMACJE DODATKOWE I WNIOSKI

1. Wybrane problemy z orzecznictwa Kolegium.

Na uwagę zasługuje poruszenie kwestii przyznawania świadczenia pielęgnacyjnego na gruncie art. 17 ustawy o świadczeniach rodzinnych. Z treści art. 17 ust. 5 pkt. 2 lit. a wynika wprost, że świadczenie pielęgnacyjne nie przysługuje w przypadku gdy osoba wymagająca opieki pozostaje w związku małżeńskim.

Organy I instancji stosując przede wszystkim wykładnię językową odmawiają przyznania świadczenia z tego powodu.

Sądy administracyjne stosują prokonstytucyjną, systemową i celowościową interpretacje tego artykułu uznają, że negatywna przesłanka jaką jest pozostawanie w związku małżeńskim przez osobę wymagającą opieki wynikająca z art. 17 ust. 5 pkt. 2 lit. a ustawy o świadczeniach rodzinnych nie stanowi przeszkody do przyznania tego świadczenia małżonkowi lub innej osobie uprawnionej do ubiegania się o świadczenie dając temu wyraz w wydawanych wyrokach m.in. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 11 marca 2009r. Sygn. II SA/OL 61/09, WSA w Rzeszowie z dnia 10 marca 2010r. Sygn: II SA/Rz 922/09. Sądy stanęły na stanowisku, iż świadczenie pielęgnacyjne jest przyznawane dla osób, które wymagają pomocy gdy nie jest możliwa ich samodzielna egzystencja i sprowadza się do czynności umożliwiających i ułatwiających funkcjonowanie w społeczeństwie. Pomoc ta ze swej istoty musi być pewna i stale wykonywana. Skoro zatem członek rodziny wywiązuje się ze swoich obowiązków zarówno prawnych jak i moralnych wobec chorego krewnego, co wymaga rezygnacji z zarobkowania to osoba ta winna otrzymać od Państwa odpowiednie wsparcie.

Na tle klęski powodzi która nawiedziła Polskę w maju i czerwcu 2010 roku, przed organami pomocy społecznej oraz samorządowymi kolegiami odwoławczymi jako organami II instancji pojawił się problem stosowania jednolitych zasad udzielania tzw. zasiłków powodziowych dla osób dotkniętych tą powodzią.

Generalnie podstawą przyznawania tych zasiłków stał się art. 40 ustawy o pomocy społecznej, oparty na trzech założeniach:

a) zasiłek może by przyznany osobie albo rodzinie , które poniosły straty w wyniku zdarzenia losowego,
b) zasiłek może by przyznany także osobie albo rodzinie, które poniosły straty w wyniku klęski żywiołowej lub ekologicznej
c) zasiłek może być przyznany niezależnie od dochodu i może nie podlegać zwrotowi.

W praktyce jednak owe zasady spotkały się z różnorodną interpretacją, skutkiem czego samorządowe kolegia odwoławcze spotkały się wielką ilością odwołań od decyzji wydawanych przez ośrodki pomocy społecznej w tym zakresie. Dla przykładu, w tut. Kolegium na ogółem 2148 spraw , które wpłynęły w 2010 roku, spraw „powodziowych" było 647, z czego w 149 przypadkach Kolegium wydało decyzje reformatoryjne.

I to właśnie na podstawie analizy tych odwołań tut. Kolegium wyprowadza wniosek, iż poważnym mankamentem było to , iż nie zostały wprowadzone żadne przepisy prawa powszechnie obowiązującego ustalające szczegółowe zasady przyznawania pomocy pieniężnej dla osób dotkniętych powodzią - mimo takich

zapowiedzi. Brak tych rozwiązań spowodował, ze została zaobserwowana sytuacja, w której przedmiotowy art. 40 ustawy o pomocy społecznej interpretowany był odmiennie przez Wojewodę Podkarpackiego i przez Wojewodę Świętokrzyskiego. Finałem tego było na przykład wydanie przez te organy tzw. „wytycznych" w których Wojewoda Świętokrzyski wskazał na możliwość zasiłku dla osób w których domach będących w budowie (a jeszcze nie zasiedlone) powstały straty a natomiast Wojewoda Podkarpacki zachował się wręcz przeciwnie.

Podobne rozbieżności zaistniały przy ocenie zasadności wypłaty zasiłku celowego do 6.000,00 zł, z tytułu tzw. „drugiej fali powodziowej". Stanowisko takie - z uwagi na zasadę demokratycznego państwa prawnego która cechuje ustrój Państwa polskiego - należy podda krytyce, przede wszystkim z uwagi na:

a) wytyczne nie stanowią źródła prawa, a organy administracji publicznej działać mogą tylko na podstawie przepisów prawa, którymi zgodni z zasadą praworządności może być tylko ustawa bądź przepisy wykonawcze wydane na podstawie i w ramach wyraźnego upoważnienia zawartego w ustawie,
b) wprowadziło to u osób dotkniętych klęska powodzi, a których dotknęły negatywne skutki tych wytycznych, rozgoryczenie i nieufność do organów administracji publicznej, gdyż zdarzały się sytuacje że osoby dotknięte w równym stopniu klęska powodzi i znajdujące się w tym samym stanie faktycznym, otrzymały stosowną pomoc bądź były jej pozbawione z uwagi na „jedynie" granicę podziału administracyjnego kraju.

Mając na uwadze powyższe, za słuszny należy uznać postulat o zapewnieniu w powyższym zakresie jednolitej regulacji, w drodze odrębnego aktu prawnego, zwłaszcza w sytuacji, że obserwuje się dalszy wpływ spraw w przedmiocie zasiłków celowych na usuwanie skutków powodzi.

W praktyce orzeczniczej powstała wątpliwości co do właściwości organu odwoławczego w sprawach dotyczących realizacji praw z art. 118 ust. 1,3 i 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008r. nr 50, poz. 291 ze zm.) na gruncie przepisów kompetencyjnych, wprowadzonych ustawą z dnia 23 stycznia 2009r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2009r. nr 31, poz. 206) .

W sprawie dotyczącej odwołania od decyzji Starosty, odmawiającej zwrotu działki pozostawionej w dożywotnim użytkowaniu rolnika z gospodarstwa rolnego, przejętego na rzecz Skarbu Państwa w zamian za emeryturę, Samorządowe Kolegium Odwoławcze uznało się niewłaściwym i przekazało odwołanie do Wojewody, kierując się przepisem art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23.01.2009r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, jako że do właściwości wojewody należą wszystkie sprawy z zakresu administracji rządowej, niezastrzeżone w odrębnych ustawach do właściwości innych organów tej administracji.
Ponieważ nieruchomości przejęte w zamian za emeryturę stanowią własność Skarbu Państwa, właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji Starosty jest Wojewoda.

Wojewoda wystąpił do NSA o rozstrzygnięcie negatywnego sporu o właściwość podnosząc, że właściwe do rozpatrzenia odwołania jest SKO.
Powołał się przy tym na art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. kodeks postępowania administracyjnego wskazujący, że sko jest organem wyższego stopnia w stosunku do jednostek samorządu terytorialnego. W ustawie z dnia 20.12.1990r. o

ubezpieczeniu społecznym rolników brak jest przepisów odmiennie regulujących to zagadnienie .

Naczelny Sąd Administracyjny po rozpoznaniu w dniu 1 lutego 2011r. na rozprawie w Izbie Ogólnoadministracyjnej wniosku Wojewody o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego pomiędzy Samorządowym Kolegium Odwoławczym, a Wojewodą w przedmiocie rozpatrzenia odwołania od decyzji Starosty w sprawie zwrotu nieruchomości, **wskazał Samorządowe Kolegium Odwoławcze jako organ właściwy do rozpatrzenia odwołania od decyzji Starosty (sygn. akt II OW 83/10).**

2. Przyczyny zaległości w rozpatrywaniu spraw oraz proponowane rozwiązania w tym zakresie, itp.

Pozostałe do załatwienie sprawy dotyczą spraw które wpłynęły w większości w miesiącu grudniu 2010r.

3. Informację nt. skarg kasacyjnych – liczba uwzględnionych skarg złożonych przez Kolegium itd.

W 2010r. wpłynęło 11 skargi kasacyjne w tym 2 złożone przez SKO w Tarnobrzegu. W 2010r. rozpatrzono 7 skarg kasacyjnych z lat poprzednich. Z kasacji złożonych przez SKO w Tarnobrzegu rozpatrzono 2 z czego 1 uwzględniono a 1 oddalono.

4. Kontrole przeprowadzane w Kolegium przez MSWiA, Kancelarię Premiera, NIK i inne uprawnione organy (np. ZUS) – wyniki, wystąpienia pokontrolne i ich wykonanie.

W okresie od 06-12-2010r. do 16-12-2010r. została przeprowadzona kontrola przez MSWiA. Sprawa na etapie wystąpienia pokontrolnego.

5. Omówienie wydanych przez prezesa SKO postanowień sygnalizacyjnych.

W 2010r. Prezes SKO w Tarnobrzegu nie wydawał postanowień sygnalizacyjnych.

6. Działalność pozaorzecznicza Kolegium – opiniowanie aktów prawnych, zgromadzenia krajowe i regionalne SKO, szkolenia, wydawnictwa, współpraca z innymi organami państwa i instytucjami.

Kolegium prowadziło szkolenia swoich członków we własnym zakresie.

Współpraca z Rzecznikiem Praw Obywatelskich w sprawie zmiany ustawy antykorupcyjnej.

7. Wykonanie budżetu, zatrudnienie, płace i kwalifikacje osób zatrudnionych.

Budżet za rok 2010 wykonany został w 100 % . Zatrudnienie w 2010r. wynosiło 14 osób . Płace wykonane zostały w 100%

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Tarnobrzegu
mgr Danuta Wydra